

Venstres skepsis over for skolepraktikken bygger på to meget tungtvejende forhold, som jeg har også har gjort gældende ved tidligere debatter. For det første blev der alene i 1995 indgået 39.000 praktikpladsaftaler, og den primære årsag er naturligvis, at der er kommet mere damp under kedlerne i det private erhvervsliv, specielt i hjemmemarkedserhvervene, der har ligget underdrejet i en række år, og som bekendt tegner netop disse mindre, hjemmemarkedsorienterede virksomheder sig for en meget stor del af uddannelsen af de unge, som vælger en erhvervsrettet uddannelse.

Samtidig vil vi frem til år 2000 opleve et markant fald i antallet af unge på grund af den almindelige demografiske udvikling, og denne markante tendens har allerede fået mange virksomheder og hele brancher til at starte massive rekrutteringsprojekter for at sikre sig den nødvendige andel af disse privilegerede årgange. Den akkumulerede effekt af henholdsvis den demografiske udvikling og den pæne fremgangslinje i det private erhvervsliv vil efter min bestemte opfattelse vende fuldstændig op og ned på den problematik, som var i fokus i december med lovforslag nr. L 110 og er det igen i dag med lovforslag nr. L 167.

En anden tungtvejende årsag til, at Venstre går imod forslaget, bunder i nogle principielle overvejelser. Vi finder, at skolepraktik dybest set undergraver selve vekseluddannelsesprincippet, som ikke uden grund er blevet rost til skyerne også i internationale sammenhænge, og jeg tror, at netop vor trofasthed mod dette princip er en del af forklaringen på vores gode konkurrenceevne.

Derfor har jeg og Venstre hele tiden været dybt skeptiske over for skolepraktikken og dens permanentgørelse, og derfor er vi naturligvis imod det foreliggende lovforslag.

Lene Espersen (KF):

Formålet med lovforslaget er at videreføre skolepraktikordningen og gøre den permanent samt at udvide kredsen af personer, der har mulighed for at blive omfattet af ordningen.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti helst havde set, at skolepraktikordningen var ophørt, og at problemet i stedet var blevet løst gennem målrettede initiativer til at overvinde de regionale og branchemæssige forskelle, der har afstedkommet et behov for praktikpladser. Men som en del af finanslovaftalen for 1996 indvilgede Det Kon-

servative Folkeparti i at lade skolepraktikordningen fortsætte, idet den er blevet bragt i en form, der er mere fornuftig, samtidig med at vi erkendte, at nogle små grupper havde et reelt problem.

Lovforslaget lægger op til, at ordningen udvides til at omfatte unge, der uforskyldt har mistet en indgået uddannelsesaftale, og unge, der gennem anden uddannelse har opnået kompetence til at fortsætte i en erhvervsuddannelse efter 2. skoleperiode. Dette volder Det Konservative Folkeparti nogle problemer. Som vores daværende ordfører, hr. Frank Dahlgaard, allerede påpegede under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 110, tager vi generelt afstand fra en udvidelse af målgruppen, og under udvalgsarbejdet vil vi som minimum arbejde for at afgrænse ordningens omfang.

De finansielle konsekvenser anses at udgøre 17 mio. kr. for de unge, der uforskyldt mister en indgået uddannelsesaftale, og yderligere 17 mio. kr. for den gruppe, der via anden kompetence kan fortsætte i en erhvervsuddannelse. Udvidelserne af elevtallet skønnes at kunne rummes inden for det forudsatte antal årselever i perioden 1997-99, men med de udvidelser, lovforslaget lægger op til, vil jeg dog tillade mig at et sætte et lille spørgsmålstegn ved, om dette økonomiske skøn kan holde, og forfølge dette spørgsmål i udvalgsarbejdet.

Det Konservative Folkeparti kan derfor ikke umiddelbart tilslutte sig lovforslaget som helhed og vil under udvalgsarbejdet først og fremmest arbejde for en afgrænsning af udvidelsesbegrebet.

Aage Frandsen (SF):

Som det allerede er nævnt, er i hvert fald intentionerne i dette lovforslag diskuteret tidligere her i Folketinget, og som det fremgår af bemærkningerne, er det også et resultat af finanslovaftalen med Det Konservative Folkeparti.

Uanset om forligspartneren måske ikke er helt vild med forslaget, kan jeg betro ministeren, at vi er villige til at bære forslaget igennem i uændret form. Det er vi vel ud fra den betragtning, at vi betragter skolepraktikken som en mulighed, der skal være til stede for de unge, der ikke er i stand til at få en hel erhvervsuddannelse, fordi der ikke er praktikpladser nok til de pågældende.

Vi er klart tilhængere af den eksisterende vekseluddannelse, som roses meget fra alle